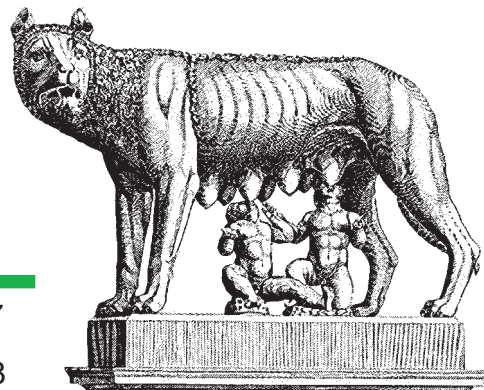

Dorești să înveți în limba maternă italiană?

Asociația Italienilor din România – RO.AS.IT. își face o datorie de onoare prin urmărirea obiectivelor stabilite în statutul său, și anume, acelea de a promova și conserva identitatea comunității etnice pe care o reprezintă. În acest sens, susține înființarea învățământului în limba italiană ca limbă maternă în instituții de învățământ din localități cu comunități importante de italieni, pentru a veni, astfel, în sprijinul membrilor acesteia.

Ne adresăm, în primul rând, părinților și elevilor care optează pentru studiul limbii italiene materne. Facem în acest sens, o scurtă prezentare și câteva precizări în legătură cu inițiativa și demersurile întreprinse, timp de mai mulți ani, de către RO.AS.IT.

Formalități de îndeplinit. Părinții vor depune în scris, la sediul Asociației Italienilor din România – RO.AS.IT., în str. Popa Tatu nr. 13, sector 1, București, sau transmise, via email, la adresa ufficio@roasit.ro, o cerere prin care se solicită, începând cu anul școlar 2017-2018, înscrierea fiului/fiicei lor la clasa 0 cu învățământ în limba maternă, după modelul pe care îl găsiți pe site-ul www.roasit.ro. Cererile se vor trimite în perioada martie-septembrie 2017.

O cerere de înscriere asemănătoare va fi depusă, ulterior, și la secretariatul școlii din localitatea de domiciliu, pe care RO.AS.IT. o va indica.

Mesajul deputatului Andi Grosaru

„Am început cu dreptul mandatul de deputat, în urma votului de încredere al cetățenilor din 11 decembrie 2016. Chiar de la început, am fost investit cu votul colegilor parlamentari, la propunerea grupului pentru minorități, de a face parte din comisia de validare a deputaților din actuala legislatură. Ședința de validare a decurs fără probleme, fiind validați toți deputații.

De asemenea, am fost propus de către grupul pentru minorități să fac parte din Comisia Juridică a Camerei Deputaților și din Comisia pentru Statut a Camerei Deputaților și Senatului, propuneri ce mă onorează și responsabilizează în același timp.

În calitate de membru al grupului pentru minorități, am purtat discuții cu actualul Guvern pe marginea necesităților minorităților naționale. În calitate de membru al Comisiei Juridice, am luat parte la audierea miniștrilor de justiție și cel al relației cu Parlamentul, ambilor acordându-le votul de încredere pentru deloc ușoara misiune. Sunt încrezător în noul guvern pentru că am observat că miniștrii propuși sunt persoane cu o vastă experiență și cred că nu vor dezamăgi.

În ceea ce privește activitatea parlamentară în interesul minorităților, am susținut și susțin necesitatea adoptării legii privind statutul minorităților, obiectiv

ce îl voi urmări îndeaproape întrucât este o lege cadru foarte importantă pentru minoritățile din România.

Vă voi ține la curent cu toate noutățile și cu activitatea mea de deputat”.

Editorial

Euroscepticismul, un curent întemeiat pe presupuneri

Ieșirea Marii Britanii din Uniunea Europeană a suflat în pânzele curentului eurosceptic precum un ventilator de mare putere. A furnizat combustibil pentru naționaliștii radicali și pentru cei care au diverse interese în a ridica ziduri mai mult sau mai puțin imaginare între popoare și a diminua, astfel, forța Europei.

E tragic să vezi cum vor unii să distrugă ceva ce s-a construit în multe zeci de ani. Și mai tragic este că mulți au fost convertiți la euroscepticism prin mijloacele de manipulare, scuzați, de comunicare în masă. Dacă citesc zece postări pe Facebook cum că viața lor ar fi mai bună dacă țara ar ieși din UE, atunci cred cu tărie în această teorie.

Lumea uită repede sau își dă cu părerea despre timpuri pe care nu le-a trăit. În România, întâlnești adolescenți care susțin că „era mai bine pe vremea lui Ceaușescu”. În Italia, tot tinerii idealizează trecutul. Cauza: potrivit unor date de la sfârșitul anului trecut, șomajul în rândul lor este de aproximativ 40%, ca niciunde în lume.

Dar au ei vreo garanție că va fi mai bine dacă se va împlini scenariul unui „Italexit”, sau, mai bine spus, al unui „esordio”? Nici vorbă! De bine, de rău, acum au libertatea să își caute un loc de muncă oriunde în Europa, fără opreliști, pe o piață unică.

Vă mai amintiți de Tsipras, cel care a câștigat alegerile în Grecia cu promisiunea că țara va ieși din UE? Când a ajuns să cunoască realitatea, nu și-a putut asuma un asemenea act. Dacă s-ar face referendumuri ca în Marea Britanie, majoritatea popoarelor vor decide ieșirea din Uniunea Europeană, pentru că cetățenii de rând nu cunosc și nici nu sunt interesați să cunoască toate datele problemei. E cel mai simplu să dai vina pe alții pentru că nu îți merge bine.

Victor Partan

**Radio
România
Timișoara**

„Unitate în seriozitate” pentru Grupul parlamentar al minorităților naționale

Grupul parlamentar al minorităților naționale este format în legislatura 2016-2020 din 17 deputați. Multe minorități sunt reprezentate de oameni noi, așa cum este cazul celei italiene, Andi Grosaru fiind la primul mandat în Camera Deputaților. Așa cum observa Varujan Pambuccian, liderul grupului, diversitatea de opinii și de poziții aparent ireconciliabile se încadrează într-o „unitate în seriozitate”, care face din reprezentanții minorităților parteneri de încredere în derularea actului politic.

Iată componența Grupului parlamentar al minorităților naționale

Varujan Pambuccian
Uniunea Armenilor
din România
lider

Dragoș Gabriel Zisopol
Uniunea Elenă
din România
vicelider

Iulius Marian Firczak
Uniunea Culturală a
Rutenilor
din România
secretar

Giureci-Slobodan Ghera
Uniunea croaților
din România
secretar

Adnagi Slavoliub
Uniunea Sârbilor
din România
membru

Petronela-Mihaela Csokany
Uniunea Bulgară din
Banat - România
membru

Iarco Furic
Uniunea Democratică a
Slovacilor și Cehilor
din România
membru

Ovidiu Victor Ganț
Forumul Democrat al
Germanilor
din România
membru

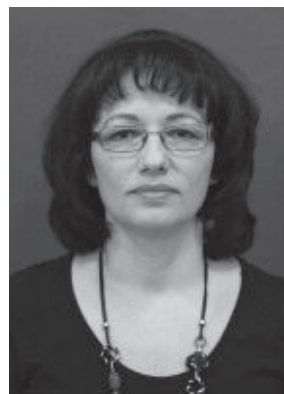
Andi-Gabriel Grosaru
Asociația Italianilor
din România -
RO.AS.IT.
membru

Iusein Ibram
Uniunea Democrată
Turcă din România
membru

Miron Ignat
Comunitatea Rușilor
Lipoveni din România
membru

Victoria Longher
Uniunea Polonezilor
din România
„Dom Polski”
membru

**Nicolae-Miroslav
Petrețchi**
Uniunea Ucrainenilor
din România
membru

**Mariana-Venera
Popescu**
Asociația Macedonenilor
din România
membru

Bogdan-Alin Stoica
Asociația Liga
Albanezilor
din România
membru

Daniel Vasile
Partida Romilor
„Pro-Europa”
membru

Silviu Vexler
Federația
Comunităților Evreiești
din România
membru

Dorești să înveți în limba maternă italiană?

Asociația Italienilor din România – RO.AS.IT. își face o datorie de onoare prin urmărirea obiectivelor stabilite în statutul său, și anume, acelea de a promova și conserva identitatea comunității etnice pe care o reprezintă. În acest sens, susține înființarea învățământului în limba italiană ca limbă maternă în instituții de învățământ din localități cu comunități importante de italieni, pentru a veni, astfel, în sprijinul membrilor acesteia.

Ne adresăm, în primul rând, părinților și elevilor care optează pentru studiul limbii italiene materne. Facem în acest sens, o scurtă prezentare și câteva precizări în legătură cu inițiativa și demersurile întreprinse, timp de mai mulți ani, de către RO.AS.IT.

Trebuie știut că învățământul în limba maternă italiană este:

- o formă de studiu pentru elevi, care a existat în țara noastră până în 1947, când a fost desființată de regimul comunist, instalat la putere la sfârșitul celui De-al II-lea Război Mondial;

- reînființat după anul 1989, dar funcționează în cadrul unei singure instituții de învățământ din România, la Liceul Teoretic Dante Alighieri din București;

- un drept al oricărui cetățean să poată avea acces, precum și posibilitatea de a alege o formă de învățământ potrivită cu identitatea sau ereditatea sa, cu personalitatea sa;

- o formă de învățământ care se adresează, în primul rând, copiilor care provin din familii de origine italiană, familii mixte (când unul dintre părinți este italian) sau celor care vorbesc curent în familie această limbă;

- o posibilitate pentru copiii născuți în Italia care au învățat până la un anumit nivel limba și doresc să continue studiul acesteia, la un nivel

echivalent, în România;

” Dorim să existe clase cu predare în limba maternă italiană în școli din cât mai multe orașe. Facem apel, pe această cale, la etnicii italieni sau cu ascendență italiană, să își exprime voința de a înscrie copiii în aceste clase. În acest mod, vom avea o evidență clară a cererilor și vom putea face demersurile necesare pentru introducerea învățământului în limba maternă, acolo unde va fi necesar. Așteptăm cu încredere cererile Dvs. de înscriere,

**Ioana Grosaru – președinte
Asociația Italienilor din România –
RO.AS.IT.**

Învățământul în limba maternă este reglementat prin Legea Educației Naționale nr. 1/ 2011, art. 45-47, Regulamentul de aplicare, OMEN nr. 4894/ 10.11.2014.

Formalități de îndeplinit. Părinții vor depune în scris, la sediul Asociației Italienilor din România – RO.AS.IT., în str. Popa Tatu nr. 13, sector 1, București, sau transmise, via email, la adresa ufficio@roasit.ro, o cerere prin care se solicită, începând cu anul școlar 2017-2018, înscrierea fiului/fiicei lor la clasa 0 cu învățământ în limba maternă, după modelul pe care îl găsiți pe site-ul www.roasit.ro. Cererile se vor trimite în perioada martie-septembrie 2017.

O cerere de înscriere asemănătoare va fi depusă, ulterior, și la secretariatul școlii din localitatea de domiciliu, pe care RO.AS.IT. o va indica.

Donație de carte pentru biblioteca Liceului Teoretic „Dante Alighieri”

Asociația Italienilor din România – RO.AS.IT. a donat 30 de volume bilingve pentru biblioteca Liceului Teoretic „Dante Alighieri”, liceu care are clase cu predare în limba maternă italiană.

Este vorba despre cărți scrise de omul de cultură italian Antonio Rizzo: 10 exemplare ale cărții „Îmi

amintesc de o zi de școală. Caietul 1. Călătorie prin amintiri și poezii învățate la școală”, 10 exemplare ale cărții „Îmi amintesc de o zi de școală. Caietul 2. Dante: Infernul în cânturi și terține alese” și 10 exemplare ale cărții „Îmi amintesc de o zi de școală. Caietul 3. Poeți italieni între tradiție și inovație: de la Crepusculari la Quasimoto și Ungaretti”.

Sala de festivități a liceului a găzduit, pe 6 martie, o prezentare a celui de-al treilea „caiet”, în cadrul căreia autorul și lectorul Giancarlo Repetto au vorbit pe larg elevilor despre modul în care poezii italieni au prefațat (și chiar influențat) importante schimbări aduse în toate domeniile de activitate de „secolul vitezei”. Au mai luat cuvântul Ioana Grosaru, președintele Asociației Italienilor din România – RO.AS.IT.,

și profesoara Mihaela Chioveanu.

„Îmi amintesc de o zi de școală. Caietul 3. Poeți italieni între tradiție și inovație: de la Crepusculari la Quasimoto și Ungaretti” a fost lansată pe 1 februarie 2017, în cadrul unui eveniment desfășurat la Institutul Italian de Cultură din București.

0 poveste impresionantă

 Mihaela Zisu

Orele de limba italiană sunt de obicei printre cele mai plăcute, datorită activităților interesante pe care le desfășurăm și, totodată, datorită pasiunii mele pentru această limbă. Dintre aceste activități, îmi amintesc cu emoție de ziua în care am vizionat cu clasa filmul “La vita è bella”.

Țin minte că aveam două ore de italiană legate și că nu mai văzusem acest film. În mintea mea, conform titlului, urma să vizionez o poveste de dragoste, poate puțin comică, cu un final fericit. Ceva lejer. Pe de-o parte, aveam dreptate, însă filmul s-a dovedit a fi mult mai mult decât îmi imaginam.

Guido, un tânăr încântător, evreu, se îndrăgostește de Dora, logodnica unui oficial fascist și, după multe eforturi, reușește să o cucerească și să o convingă să îl urmeze. După șapte ani, îi regăsim căsătoriți, părinți fericiți ai unui băiețel, Giosue. Problemele lor încep să apară, însă, în timpul celui de-al Doilea Război Mondial, când antisemitismul atinge cote maxime în Italia. Guido și fiul său sunt ridicați de către forțele de ordine și trimiși într-un lagăr de concentrare. Dora li se alătură de bunăvoie, pentru a putea fi alături de ei. Chiar și în mijlocul aceluia coșmar, tatăl lui Giosue reușește să își păstreze simțul umorului și să își convingă fiul că totul era doar un joc a cărui victorie încercau să o obțină.

Așadar... poveste de dragoste? Cu siguranță! Dragostea mamei pentru soț și pentru copil, care a determinat-o să urce în tren alături de ei doar pentru a le fi alături, ignorând pericolul. Dragostea tatălui pentru soția sa, căreia îi arată afecțiune în ciuda suferinței atroce din lagăr. Și, cel mai impresionant, dragostea lui Guido pentru fiul său, un sentiment puternic care a făcut războiul și tragedia Holocaustului să pară un simplu joc copilăresc și care l-a protejat pe cel mic, menținându-i vie speranța unui final fericit.

Umor? Surprinzător, da! Tatăl face deseori glume, rămâne optimist și vesel în fața fiului său, încurajându-l pe acesta să fie puternic și să continue “jocul”. Astfel, în mod fascinant, Guido reușește să transforme o călătorie spre moarte într-un concurs.

Finalul surprinde bucuria lui Giosue odată cu sfârșitul războiului, la plecarea din lagăr alături de un soldat american într-un tanc (exact așa cum îi promisese tatăl său că se va întâmpla la finalul “jocului”) și la revederea mamei.

M-a impresionat strigătul de fericire al copilului, „Am câștigat! Am câștigat!” și inocența pe care și-a păstrat-o în ciuda momentelor grele prin care trecuse. De asemenea, a fost deosebit de emoționant sacrificiul lui Guido un tată și un soț capabil de a-și demonstra iubirea într-o manieră magică, dar totodată comică, un om care și-a iubit copilul mai presus decât propria viață și care a dat dovadă de o inteligență uimitoare.

UNA STORIA IMPRESSIONANTE

Le lezioni di lingua italiana sono, di solito, tra le più piacevoli, grazie alle attività interessanti che svolgiamo e, allo stesso tempo, grazie alla mia passione per questa lingua. Tra queste attività, mi ricordo con emozione il giorno in cui ho visto con la classe il film “La vita è bella”.

Mi ricordo che avevamo due lezioni d’italiano collegate e che non avevo mai visto questo film. Secondo me, avremmo visto una storia d’amore, forse un po’ comica, con una lieta fine. Qualcosa di leggero. Da un lato, avevo ragione, ma il film si è svelato ad essere più di quello che immaginavo.

Guido, un giovane affascinante, ebreo, s’innamora di Dora, la fidanzata di un ufficiale fascista e, dopo moltissimi sforzi, riesce a conquistare l’amore della “Principessa”. Dopo sette anni, li troviamo sposati, felici genitori di un ragazzino, Giosue. I loro problemi cominciano ad apparire, tuttavia, durante la Seconda Guerra Mondiale, quando l’antisemitismo è ai suoi livelli massimi in Italia. Guido e suo figlio sono presi dalle forze di polizia e mandati in un campo di concentramento. Dora li accompagna voluntariamente, per poter essergli vicino. Anche nel mezzo di quell’incubo, il padre di Giosue riesce a conservare il suo umorismo ed a convinsere il bambino che tutto era soltanto un gioco che provavano a vincere.

Quindi... storia d’amore? Sicuramente! L’amore della mamma per il marito e per il bambino, che l’ha fatta salire sul treno insieme

a loro per stargli accanto, ignorando il rischio. L’amore del papa per la moglie, a cui mostra affetto nonostante la sofferenza atroce in quel campo. E, il più impresionant, l’amore di Guido per suo figlio, un sentimento fortissimo che ha fatto la guerra e la tragedia dell’Holocaust sembrare un semplice gioco infantile e che ha protetto il bambino, mantenendogli viva la speranza di una lieta fine.

Umorismo? Sorprendentemente, sì. Il papà fa spesso degli scherzi, rimane ottimista e allegro davanti al figlio, incoraggiându-l de essere forte e de continuare il “gioco”. Così, in un modo affascinante, Guido riesce a trasformare un viaggio verso la morte in una gara.

La fine del film presenta la gioia di Giosue alla fine della guerra, quando lui esce dal campo accompagnando un soldato americano in su carro armato (siccome gli aveva promesso il padre) e quando rivede la madre.

Mi hanno colpito il grido di gioia del bambino “Abbiamo vinto! Abbiamo vinto!” e la purezza che lui non ha perso malgrado i momenti difficili vissuti. Inoltre, è stato assai commovente il sacrificio di Guido - un padre e un marito capace de mostrare il suo amore in una maniera magica, ma anche comica, un uomo che ha amato suo figlio più della sua propria vita e che ha dimostrato un’intelligenza sorprendente.

Cizma lui Dante

 Gheorghias Pali Evelyne Ania

Ți-ai dorit vreodată să devii un om influent? Te-ai gândit ce impact poate avea asupra celor din jurul tău o simplă vorbă pe care o spui, o simplă faptă pe care o faci? Cum ți-ar plăcea să se vorbească peste ani despre tine?

Dacă ai cumva sub 18 ani și te gândești: „Articolul acesta nu este pentru mine. Am toată viața înaintea și pot să meditez asupra acestui subiect mai târziu!”, nu te grăbi să treci mai departe. Tema este aleasă, de fapt, exact pentru unul ca mine și ca tine.

Adolescenții sunt deseori etichetați drept persoane dificile. Suntem sensibili, arțăgoși și uneori greu de abordat. Dar, totodată, suntem plini de energie, entuziaști și gata să luptăm pentru visurile noastre mărețe. Avem un potențial extraordinar. Și lumea noastră are nevoie de tineri care doresc să facă o schimbare.

Zilele trecute, în timp ce pregăteam articolul meu, am dat peste povestea unei tinere, Mary Grace Henry, a cărei viață de dedicare a început la vârsta de 12 ani. Ziua ei de naștere din anul acela a fost marcată de decizia și de dorința puternică de a ajuta. Cu noua mașină de cusut (pe care și-a dorit-o ca dar de ziua ei) a început să facă bențile și elastice de păr pe care le-a vândut în școala ei, iar banii câștigați i-a donat pentru ca și fetițele din Uganda și Kenya

să meargă la școală. În prezent (la 18 ani) conduce fundația “Reverse the course” (a cărei motto este “Cumpără un elastic și schimbă o viață!”) și continuă să faciliteze școlarizarea fetițelor din Africa.

De asemenea, mulți dintre noi am auzit de Malala Yousafzai, cea mai tânără câștigătoare a Premiului Nobel pentru Pace (2014). Ea a refuzat să tacă și a luptat, chiar cu prețul vieții, pentru dreptul ei și al altor fete la educație, într-o lume a băieților. Mai apoi, a scris o carte (“I am Malala”), în traducere “Eu sunt Malala”), în care se povestește parcursul drumului de la o simplă fetiță din Pakistan la câștigătoarea a multiple premii pentru pace (culminând cu Premiul Nobel pentru Pace), fiind la un moment dat chiar printre cei patru nominalizați de Revista Time pentru titlul de Omul Anului.

Deși aparțin unor contexte culturale total diferite, aceste două tinere au totuși un punct comun: determinarea.

Și, totodată, mă îndoiesc că vreuna dintre aceste două tinere a fost la început impulsionată de gândul “Vreau să schimb lumea și să devin celebră”. Fiecare dintre ele a avut o țință, o nevoie care le-a afectat în mod personal sau o cauză pentru care au militat și pe care treptat au dezvoltat-o, ulterior având chiar o influență pe plan mondial.

Mary și Malala sunt doar două dintre miile de tineri

din întreaga lume care au luptat și continuă să lupte pentru cauze nobile în societatea lor, fiind totodată deschizătoare de noi orizonturi.

Un personaj marcant pentru omenire, un nume celebru în literatura universală este Dante Alighieri (cred că majoritatea dintre noi îl cunoaștem). Poet, filozof și om politic Italian, el este considerat părintele limbii italiene; listele cuvintelor de frecvență istorică arată că aproximativ 15% din vocabularul limbii italiene folosite în ziua de astăzi se datorează poetului florentin. Ce demonstrează acest lucru? Faptul că o întreagă națiune a fost influențată de o persoană care a decis să-și folosească talentul cu care a fost înzestrată. Iar astăzi, țara cu renumita formă de cizma se poate mândri cu o figură istorică și literară de care o mare majoritate de oameni din întreaga lume a auzit și pe urmele cărui și-au construit „viețile literare” mulți alți poeți și scriitori de pe tot pământul.

La fel, fiecare dintre noi are ocazia, cu fiecare nouă dimineață, să se întrebe în sine sa: “Ce lucru bun pot face eu astăzi pentru persoanele din lumea în care trăiesc?” Fie că te gândești să cumperi un covrig ca să-l oferi unui om sărac în drum spre școală, fie că vrei să-ți folosești banii din alocație pentru a cumpăra rechizite școlare unor copii orfani sau pur și simplu îți dorești să adresezi cuvinte încurajatoare colegilor tăi de clasă, toate aceste țeluri, mai mult sau mai puțin îndrăznețe, pot aduce o schimbare în viața cuiva, chiar astăzi, chiar prin tine.

Dacă vrei și tu să ai un impact asupra societății și, de ce nu, asupra lumii, asemenea acestor trei persoane, începe să faci pași mici, dar hotărâți, începând cu ziua de azi.

Cine știe câți oameni, într-o bună zi, îți vor zâmbi printre lacrimi și vor rosti plini de recunoștință: „Mulțumesc!”.

Diego Brasioli: Relațiile bilaterale dintre Italia și România au atins un nivel fără precedent

Excelența Sa Diego Brasioli a acordat un interviu postului Radio România Cultural, cu ocazia încheierii mandatului de ambasador al Italiei la București, un mandat început în februarie 2013. Iată cele mai importante declarații ale diplomatului italian:

„Din punctul de vedere al relațiilor bilaterale, a căror excelență a devenit deja tradiție, trebuie să spun că am atins un nivel poate fără precedent. În ceea ce privește schimburile economice, aș dori să amintesc faptul că în ultimii trei ani schimburile comerciale au crescut exponențial, apropiindu-se de 14 miliarde de euro în 2015, ceea ce a plasat Italia pe locul al II-lea în clasamentul partenerilor comerciali ai României, devenită o piață importantă pentru producătorii noștri. Printre oamenii de afaceri străini prezenți în țara dumneavoastră, cei italieni constituie cea mai consistentă prezență. În acești patru ani am asistat la o creștere constantă a numărului lor cu circa 10% în fiecare an”.

„Această dezvoltare a relațiilor economice a fost însoțită de cea a raporturilor instituționale la cel mai înalt nivel, care au culminat cu vizita președintelui Klaus Iohannis în Italia și a șefului statului italian, Sergio Mattarella, la București. Nu întâmplător, în timpul vizitei președintelui Mattarella în România (în luna iunie a anului trecut – ndr), cei doi șefi de stat au inaugurat și un forum economic

organizat de Ambasada Italiei, ICE – Agenția pentru promovarea în străinătate și internaționalizarea societăților italiene, alături de Confindustria și cu participarea Camerei de Comerț Italiene pentru România. A fost, deci, o muncă de echipă. Mandatul meu se încheie, dar echipa rămâne, și va continua proiectele care fuseseră deja începute și de predecesorii mei, tocmai pentru că am reușit să creăm un sistem care funcționează foarte bine”.

„Relațiile culturale au cunoscut, la rândul lor, o dezvoltare remarcabilă, și doresc să amintesc proiectele pe care le-am organizat. Regret că plec din această țară foarte frumoasă și interesantă, dar plec cu un sentiment de recunoștință pentru toate personalitățile române care ne-au fost alături”.

„Este interesant că în România, inclusiv la ultimele alegeri, nu au apărut partide sau exponenți politici ai forțelor antieuropene. România este o țară care încă își păstrează entuziasmul pentru parcursul comunitar. Eu sunt ferm convins că, dacă guvernele, scena politică vor ști să traducă acest entuziasm, această încredere a populației în inițiative concrete inclusiv la nivel european, România va putea deveni una dintre țările care ar putea constitui un nucleu de forță refondatoare a Uniunii. Evident, în fața provocărilor cu care se confruntă, UE are nevoie de o relansare.

În 2017 se împlinesc 60 de ani de la semnarea Tratatului de la Roma, care a instituit Comunitatea Economică Europeană: așa cum cele șase țări – BENELUX, Franța, Italia și Germania au reușit să creeze acea comunitate, tot așa, astăzi, un grup restrâns de state ar putea relansa integrarea, în fața altora mai sceptice. Cred că România poate juca cu adevărat un rol fundamental în acest proiect. Este nevoie de curaj pentru a-l face. Sunt convins că România va ști să exprime această aspirație în mod constructiv, așa cum a făcut întotdeauna la nivel european.”

„România Este o țară cu o cultură extrem de bogată și variată, cu multe comunități și minorități deosebit de interesante. Așadar, o țară în care cultura joacă un rol foarte important. Am promovat în diverse orașe din România mai multe inițiative culturale, mai ales muzicale, pentru că muzica este un limbaj universal. Amintesc Concertele de Crăciun, inclusiv în prezența președintelui Klaus Iohannis. Cel mai recent a avut loc la Catedrala Sfântul Iosif din București. Așadar, duc cu mine amintirea unei țări pline de bogății culturale, foarte activă și interesantă sub aceste aspecte.

Sigur, am călătorit mult prin România, dar au rămas locuri foarte frumoase pe care încă nu le-am vizitat, și acesta este un motiv foarte bun pentru a reveni să îmi petrec vacanțele aici. Așadar, plec din România cu un sentiment de mare apreciere și cu speranța de a reveni cât mai curând.”

Mesajul de rămas bun al Ambasadorului Italiei la București, cu ocazia încheierii mandatului în România

Dragi prieteni,

odată cu sfârșitul mandatului meu de Ambasador al Italiei la București și reîntoarcerea mea în Italia, se termină cei patru ani intenși și minunați, în care faptul că am reprezentat Italia în România a fost pentru mine o sursă de mare satisfacție și mândrie personală. Aș dori să mulțumesc reprezentanților autorităților românești cu care am reușit să stabilesc o colaborare constantă și fructuoasă. Mulțumesc, de asemenea, personalului Ambasadei și Consulatului pentru munca desfășurată, instituțiilor din cadrul “Sistemul Italia” (Agenția ICE, Confindustria România, Camera de Comerț Italiană, SACE), rețelei consulare onorifice, precum Institutului Italian de Cultură și Școlii Aldo Moro pentru rezultatele excelente obținute în acești ani. Și, nu în ultimul rând, trebuie să mulțumesc numeroasei și foarte active comunități italiene din România. A lucra cu voi și pentru voi a fost un privilegiu și o mare plăcere. Din partea mea și a soției mele Giovanna, cele mai calde urări colegilor și prietenilor noștri! La revedere!

Il mercato automotive romeno in aumento del 17,8% nel 2016 per il terzo anno consecutivo

Secondo i dati dell'Associazione romena dei Produttori e degli Importatori di Automobili – APIA, le vendite totali di veicoli (autoveicoli e veicoli commerciali) hanno registrato nel 2016 un incremento del 17,8% rispetto all'anno precedente. Il 2016 si è concluso con vendite di oltre 142 mila unità, un volume quasi uguale a quello registrato nel primo anno di crisi del mercato automobilistico (circa 148 mila unità nel 2009) e lontano dal picco del 2007, quando in Romania sono stati venduti più di 360 mila veicoli.

In generale a livello europeo si nota un'evoluzione positiva delle vendite di autoveicoli (+ 6,8%). I mercati più grandi (che insieme coprono circa tre quarti del totale degli Stati membri dell'UE), hanno registrato aumenti significativi: Francia + 5,1%, Germania + 4,5%, Italia + 15,8%, Spagna + 10,9% e Regno Unito + 2,3%.

Anche nell'ultimo mese dell'anno scorso, come in tutte i precedenti, le vendite sono avvenute soprattutto da parte di persone giuridiche (69%). Nel 2016, questo tipo di acquisti hanno raggiunto una quota del 71%. D'altra parte, si rileva che su tutto l'anno le vendite alle persone fisiche sono aumentate del 31,6% nel 2016 rispetto all'anno precedente.

Un impatto negativo sulle vendite di nuovi autoveicoli e anche sul bilancio dello Stato proviene dalla vendita di auto usate per la maggior parte non soggette a tassazione. Nel 2016 c'è stato un nuovo record di immatricolazioni di auto di seconda mano importate (circa 300 mila unità, in aumento del 20% rispetto al 2015). Il numero di auto usate importate in Romania nel 2016 è stato di 3,2 volte superiore a quello di auto nuove (produzione nazionale e importazioni).

Analisi settoriale.

I. Produzione nazionale. Nel 2016 sono stati prodotti in Romania 356.306 veicoli, 7,2% in meno rispetto al 2015. Di questi, 320.457 unità (89,2%) sono state prodotte da Dacia, 38.849 (10,8%) da parte di Ford. A seconda del

modello, i maggiori volumi nel 2016 sono stati Dacia Duster (190.825 unità, in aumento dell'11,9% rispetto alla produzione del 2015), seguita da Dacia Sandero (51.778 unità), Dacia Logan MCV (40.840 unità), Ford B-MAX (38.849 unità) e Dacia Logan (37.014 unità).

II. Export. Nel 2016 sono state esportate autoveicoli per un totale di 326.089 unità, in diminuzione dell'8,2% rispetto al 2015. Il modello più esportato è stato Dacia Duster con 183.660 unità, in aumento del 13% rispetto all'anno precedente, seguita dalla Dacia Sandero con 44.317 unità e Ford B-MAX con 38.857 unità. Il 90,7% della produzione nazionale realizzata nel 2016 è stata esportata.

III. Vendite. Le vendite con un volume totale di 142.020 unità nel 2016 hanno registrato un incremento del 17,8% rispetto al 2015. Per categoria, le auto hanno registrato un aumento del 17%, mentre i veicoli commerciali del 21,3%. Nella prima posizione della classifica secondo il marchio si colloca la Dacia, con 35.448 unità vendute (+4,6% e una quota di mercato del 30,8%), seguita da Volkswagen (11.983 unità / quota 10,4%), Skoda (10.268 unità / 8,9%) Renault (8.351 unità / 7,3%), Ford (6.957 unità / 6%) e Opel (5.441 unità / 4,7%). Per quanto riguarda i modelli più venduti nel mercato romeno, vi sono Dacia Logan (15.329 unità), seguita dalla Dacia Sandero (7.098 unità), Dacia Duster (6.975 unità), Skoda Octavia (4.406 unità) e Dacia Logan MCV (3.392 unità). Per quanto riguarda le auto "verdi" (elettriche e ibride) va rilevato il raddoppio dei volumi nel 2016, rispettivamente 1.183 unità rispetto alle 496 unità nel 2015. Il numero di auto elettriche (BEV, EREV, PHEV) si è triplicato (+237%) da 46 unità nel 2015 a 167 unità vendute nel 2016.

In base al paese di origine, il 28,6% delle auto sono di produzione locale, il 22,1% sono prodotte in Germania, il 10,9% in Repubblica Ceca, l'8,9% in Spagna e il 6,6% in Francia.

Le vendite di vetture di produzione nazionale sono aumentate nel 2016 del 4,5% rispetto al 2015, mentre le vendite di auto importate hanno riportato una crescita rilevante del 22,8%. (Fonte: ICE Bucarest)

Comentați pe blog!

Articolele din "Piazză Romana" se regăsesc și pe blog. Accesați <http://romulussiremus.wordpress.com> și comentați-le.

PIAZZA ROMANA

Asociația Italianilor din România - RO.AS.IT. membră a PDE EDP

Editat de
Asociația Italianilor din România -
RO.AS.IT.

Fondator
Mircea GROSARU

Redactor-șef
Victor PARTAN
Email: victor.partan@roasit.ro
Tel: 0372 772 459

Redacția
Mihaela PROFIRIU CULLURI
Florentina CARAGEA
Antonio RIZZO

Tipărit la: Everest

Italia are o istorie viticolă de peste 3000 de ani

 Mihaela Profiriu Mateescu

Alături de Franța, Italia produce și consumă vin mai mult decât orice altă națiune. Sunt 800.000 de hectare de vie, cu peste 2000 de soiuri de struguri autohtoni. Soiurile principale: nebbiola, sangiovanese, barbera, aglibnico, dolcetto, malvasia, monte pulciano, mocato, tocai-friulano și trebbiano.

Italia are o listă de vinuri impresionantă, care acompaniază complexa ei gastronomie. Țara este împărțită în 20 de regiuni și în toate se produc vinuri, cele mai importante fiind Toscana (cu Chianti, dar și Brunello și Vino Nobile), Piemonte (cu Moscato d'Asti, Barolo și Barbaresco) și Veneto (Amarone della Valpolicella, dar și Prosecco, Soave și Pinot Grigio).

Există și un concurs anual, "Top 50" al celor mai bune vinuri italiene. Romanii au fost cei care au adus cele mai mari viticulturii europene. Ei au fost primii care au folosit vasele de lemn, sticla și dopul de plută, descoperind că vasele ermetice închise păstrează vinul mult timp.

Este o întreagă artă a cunoașterii vinului după gustul, aroma și notele distincte pe care specialiștii le pot distinge de la un soi la altul. Pentru cei care privesc eticheta sticlei, primul scris este numele companiei, regiunea, tipul de struguri și ultimul conținutul de alcool.

Servirea se face la temperaturi diferite, foarte importante: pentru vinurile roșii 20-25°C; pentru cele rose 7-13°C și pentru cele albe și champagne sub 5°C.

Vinurile roșii care conțin antioxidanți sunt un leac anti-îmbătrânire. Soiurile de struguri pentru vinurile roșii ocupă al 4-lea loc ca arie cultivată la nivel mondial.

Soiul de struguri Syrah, pentru vin roșu era cultivat de pe vremea Imperiului Roman. Din acest soi se fac vinuri în Piemont și Sicilia, cu arome de coacăze negre și cu note distincte de piper verde, vanilie și fum.

Sangiovanese este un soi de struguri foarte

popular în Italia. Vinul are o aciditate medie, sec, cu mult tanin și cu arome puternice, de scorțișoară, vanilie și fructe.

Unico Merlot este un vin multipremiat, care în 2010 a fost desemnat cel mai bun vin rose din Italia. Merlot Alois Lageder e un vin roșu rubiniu, cu parfum de fructe, cu o notă picantă de piper. Pieropan Soave Classico La Rocca. Numele vine de la cetatea medievală din orașul Soave.

Strugurii de aici sunt din soiul Garganega, culeși foarte târziu, în octombrie- noiembrie.

decat altul, după preferințele atât de diferite ale consumatorilor, o să mă opresc la vinurile din Valpolicello, situat lângă Verona, la est de minunatul lac Garda, pe unde poate au pășit Julieta cu al ei Romeo, eternii îndrăgostiți. Vinul roșu de aici se face din trei varietăți de struguri: Corvina Veronese, Rondinella și Molinara.

Numele de Valpolicello apare în documente la mijlocul secolului al XII-lea, dar din secolul VI, Cassiodorus menționa vinurile dulci din zonă, favorite la curtea regelui Ostrogot. În secolul XIX, phylloxera a făcut ravagii, dar zona a rămas aproape neatinsă. Istoric, inima vinurilor Valpolicella este în dealurile Montelessing, în nord-estul orașului Verona. 6 zone compun Valpolicella, numită și "perla Veronei". Varietățile care se produc în această zonă sunt: Recioto, vin de desert, și secul Amarone.

Castelforte Valpolicella este vinul cu aromă de coacăze și notă de eucalipt.

Valpolicella Ripasso, roșu, este o variantă din Valpolicella superioară, făcut din boasca fermentată de la Amarone ori Riciotto. În martie este a doua fermentație, de 15 zile.

Ripasso este un vin catifelat, cu buchet de cireș și note de cacao, tutun și vanilie. Se servește la 18°C. Numele Riciotto vine de la "recie", în dialect local însemnând urechi, de la modul în care sunt întinși ciorchinii de struguri pentru a primi mai mult soare, care le aduce dulceața.

Riciotto este un vin roșu spre violet, cu gust ușor de ciocolată și cafea prăjită, având note de fructe roșii, cireș, condimente dulci și nuci. Se servește la 15°C.

Potențialul de învechire poate fi mai mare de 20 de ani. Este unul dintre cele mai rezistente printre vinurile italiene.

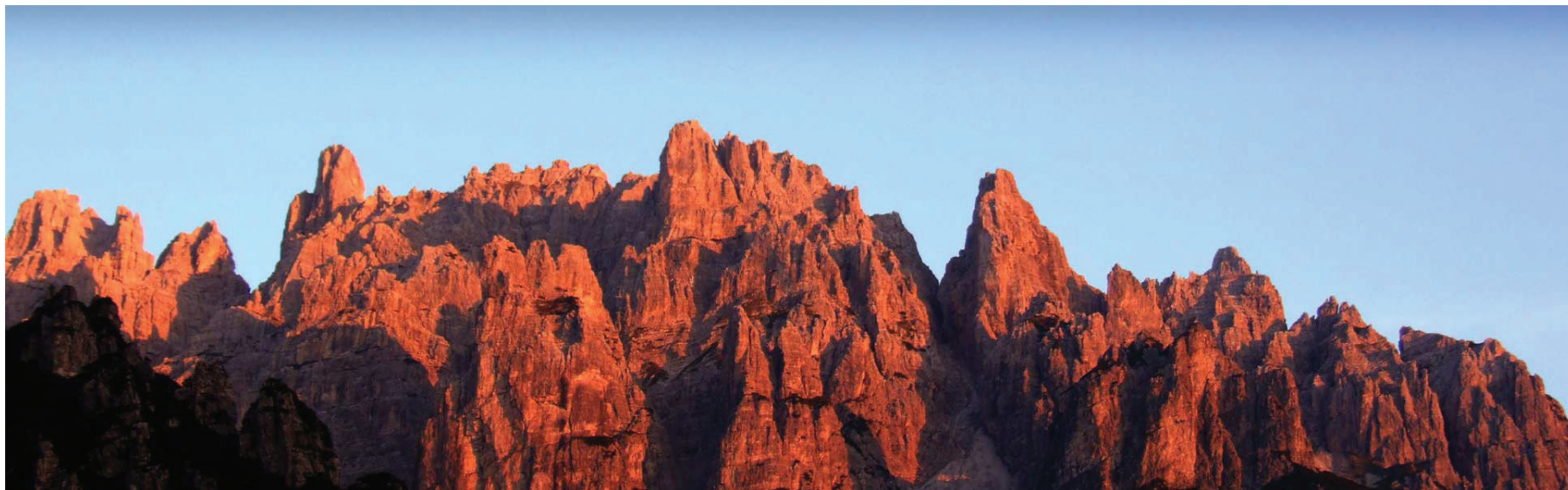
În 1950 Amarone a fost redescoperit: sec, roșu, elegant și catifelat, este unul din cele mai faimoase vinuri din regiunea Veneto. Până la momentul oportun, strugurii se odihnesc pe un pat de bambus. Are o perioadă de fermentație de 100-120 de zile. Literar înseamnă „marele amar”, distilat din Recioto din aceeași zonă. Din fermentația stopată devreme rezultă vinul Recioto, iar dintr-o fermentație prelungită rezultă Amarone, cu puțin acid și 15% alcool. Vinul este măturat în butoaie de stejar pentru minim 2 ani.

Pentru a nu se „supăra” vinurile albe, celebru în Italia este Vernacia di San Gimignano, din struguri cultivați în Siena, care dau un vin fresh și fructat. Canaletto Prosecco, vin sec, foarte aromat, răcoritor, proaspăt, cu nota de mere verzi și citrice.

Masi Campofiorin, cu buchet fructat, cu textură fină și cu note de prune, vanilie cu postgust ușor picant.

La Fuga, vin galben strălucitor, cu buchet de ananas combinat cu note de cimbru.

Și, pentru că sunt multe vinuri, unul mai apreciat

Dolomiții, țărâm al uriașilor

Mihaela Profiriu Mateescu

Acum câțiva ani, am avut minunata și nesperata ocazie de a face o excursie în Italia, organizată de RO.AS.IT. Scopul dorit era de a vedea locurile pe unde și-au petrecut pașii bunicii și străbunicii noștri și chiar de a ne întâlni cu rude cunoscute sau pe care le vedeam pentru prima dată.

Pe parcurs, programul excursiei s-a îmbogățit cu întâlniri și alte activități, la care și-au dat concursul și oficialități sau reprezentanți ai multor instituții din localitățile vizitate.

Mi-am amintit de acea excursie răsfoind un album cu fotografii de atunci, privirea fiindu-mi atrasă de o fotografie de grup, făcută în Munții Dolomiți. Parcă a fost ieri! Așteptam să ne adunăm pentru poza de grup și priveam pajiștea pe care se juca domnul Mircea Grosaru cu un Saint Bernard. Amandoi erau masivi, puternici și plini de viață.

Și mi-am adus aminte și de cel care ne-a însoțit pe parcursul vizitei la Trento, nobilul sg. Maurizio Paserro, consulul onorific al României acolo, cel care, cu generozitatea-i cunoscută, ne-a propus această plimbare deosebită. A ținut să fim acolo într-o anumită perioadă a zilei. La ora 19.00. Motivul: dorea să ne bucurăm de un fenomen unic, care se poate vedea la asfințit, când munții se îmbracă într-o nuanță rozalie și norii sunt suspendați ascensional, pe creste.

Și am văzut minunea în spatele căreia se afla o frumoasă legendă, care spune că stăpânul Dolomiților, regele Laurin, își iubea frumoasa fiică și imensa sa grădina de trandafiri roșii, a căror culoare se reflecta pe stâncile albe ale munților.

Parfumul trandafirilor a atras un grup de barbari, care i-au furat fiica. Atunci, regele a blestemat trandafirii să nu mai fie văzuți, nici ziua, nici noaptea, dar...când ziua se îmbină cu noaptea, pentru câteva minute munții devin trandafirii, în amintirea florilor care-i împodobeau odată.

Dolomiții sunt parte din lanțul Munților Alpi și de aceeași vârstă cu Carpații și lanțul Himalaian, rămași după retragerea Marii Tethys în urmă cu milioane de ani. Alpii se întind pe o distanță de 1100 Km de-a lungul Europei, din Slovenia până în Franța și au diverse înălțimi, care cresc cu cât se înaintează spre Vest. Vârfuri celebre: Montblanc (4.808m) în Franța, aproape de Italia, Materhorn (4.478), Eiger (3.970), Monte Rosa cu vârful Dufourspitze (4.634), a doua înălțime a Alpilor. De la ei pleacă și numele și

sportului practicat prima oară în 1490, alpinism!

Din Slovenia, se trece în Italia prin Passo Predil, pe țărmul minunat al Dolomiților, care, în 2009, au fost declarați de UNESCO în patrimoniul național mondial și care formează lanțul muntos din nordul Italiei, în zona Alto Adige.

Munții sunt urmașii vechilor atoli din familia calcaroaselor, al căror nume a fost dat de geologul francez Deodat Dolomieou, la sfârșitul secolului XVIII. În Cortina d'Ampezzo, oraș olimpic, capitala Dolomiților, renumita și emblematica perlă a acestor munți, se află o placă comemorativă a acestuia. El a descoperit structura rocilor cu un conținut mare de magneziu, care și schimbă culoarea de la organismele fosilizate.

Le Corbousier, arhitectul elvețian, considera munții Dolomiți "cea mai frumoasă lucrare arhitecturală a Terrei". Pentru mulți, ei sunt cei mai frumoși munți din lume.

Dolomiții, cu crestele lor zimțate, par un castel uriaș plin de labirinturi. Sunt numiți și "Munții palizi" Este un paradis de calcar care capătă înfățișarea unor turnuri, terase suprapuse cu o impresionantă cromatică (nuanțe de roz, beige, gri, cărămizii care apar minunat când cerul este cu nuanța pe care italienii o numesc cu mândrie "azzurro".

Turnurile sunt stânci enorme care stau ca niste uriași (Vajolet, Brenta, Sella, Lavaredo, Lagazuoi). Foarte vizitate sunt turnurile Tre Cime di Lavaredo.

Cel mai înalt vârf al Dolomiților de 3.342m, Marmolada (muntele sfânt al ladinilor), cu cele 90 de trasee pe partea sudică, își trage numele de la aspectul de marmura al muntelui. Natura este aici bogată și în

legendele ladine, despre care se spune că sunt italieni-nemți.

În 1938, Nicolae Iorga, cercetând această comunitate, îi numea pe ladini, "cei mai buni frați ai noștri", ciobanii având o limbă și obiceiuri similare cu ale vechilor traci.

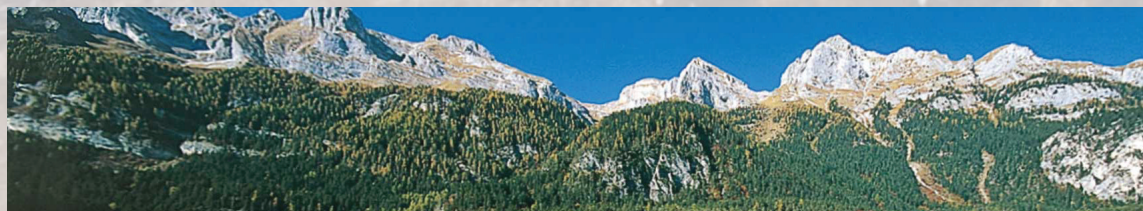
Ladinii sunt o comunitate care are în jur de 30.000 de oameni, conservatori și mândri de originea și limba lor. Steagul lor are verdele pajiștilor și al pădurilor, albul zăpezilor și albastrul cerului. O veche revista ladina se numea, "Ce faz tu?"

Acest paradis a cunoscut de-a lungul timpului multe lupte crâncene în care și-au pierdut viața mii de italieni și de austrieci, din cauza frigului și a avalanșelor.

Aici, în anul 1806, Napoleon, a dus lupte grele cu Imperiul Austro-Ungar. La fel în primul război mondial, între anii 1916- 1918, care îi pune pe italieni împotriva austriecilor și în urma căruia Tirolul de Sud îi va reveni Italiei, prin tratatul de la Saint-Germain.

În 1915, s-a ridicat o linie defensivă care traversa munții, Via Ferrata, cu garduri de sârmă între turnurile Tre Cime, drumuri de fier în imenșii pereți de stâncă pentru a avea locuri inaccesibile și pentru a putea surprinde dușmanii. Pe unul dintre trasee, care se parcurge în opt ore, s-au turnat scene din cunoscutul film Cliffhanger.

Pe o rază de cinci kilometri, se află Muzeul Marelui Război cu fortul Tre Sassi, posturi de luptă: tranșee, ziduri de fortificații la mare înălțime, cabane ale soldaților și sute de galerii care traversează muntele. Și, ca să termin optimist, aici încă se pot vedea minunatele flori de colț, Stella Alpina, cum o

lacuri naturale și artificiale, ghețari și cascade. Lacuri minunate ca Lago di Carezza și Lago di Braies sunt considerate adevărate perle ale zonei. Lângă Lago di Braies se află "Poarta muntelui", unde legenda spune că este intrarea spre lumea subpământeană.

Lago di Carezza poartă și numele de Lac al Curcubeului, în care se reflectă munții Rosengarten și Late Mar.

Lacul Misurina este socotit cel mai frumos lac al Dolomiților, în apele lui oglindindu-se cele trei coloane (Tre Cime) care se înalță până la 2.999m.

Este un țărâm al uriașilor și gnomilor din

numesc italienii. Această floare a devenit și simbolul zonei, purtat cu mândrie de locnici pe vestimentație.

Până pe 25 martie 2017, la Brașov este deschisă expoziția "Privind spre Alpi". Ea cuprinde 40 de fotografii istorice, care vorbesc despre apropierea sufletească a piemontezilor pentru muntele care le înconjoară regiunea. Producători sunt Muzeul Național al Muntelui din Torino și Muzeul Județean din Brașov, cu sprijinul Institutului Italian de cultură din România.